

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se, u pogledu zahtjeva nenanošenja bitne štete (DNSH), temelji na povredama članka 17. stavka 1. točke (d) Uredbe 2020/852 i članka 10. stavka 2. Uredbe 1367/2006.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja.

-
- (¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/2139 od 4. lipnja 2021. o dopuni Uredbe (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća utvrđivanjem kriterija tehničke provjere na temelju kojih se određuje pod kojim se uvjetima smatra da ekonomska djelatnost znatno doprinosi ublažavanju klimatskih promjena ili prilagodbi klimatskim promjenama i nanosi li ta ekonomska djelatnost bitnu štetu kojem drugom okolišnom cilju (SL 2021., L 442, str. 1.)
- (²) Konvencija o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša od 25. lipnja 1998. (SL 2005., L 124, str. 4.)
- (³) Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL 2006., L 264, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.)
- (⁴) Uredba (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2020. o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja i izmjeni Uredbe (EU) 2019/2088 (SL 2020., L 198, str. 13. i ispravci SL 2021., L 345, str. 41. i SL 2022., L 156, str. 159.)

Tužba podnesena 14. listopada 2022. – SE i SF/Vijeće

(Predmet T-644/22)

(2022/C 472/51)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: SE, SF (zastupnici: S. Bonifassi, E. Fedorova, T. Bontinck, A. Guillerme i L. Burguin, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Uredbu (EU) 2022/1273 (¹) u dijelu u kojem je njome izmijenjen članak 9. stavak 2. Uredbe (EU) 269/2014 (²) te se tužiteljima stavlja na teret obveza prijavljivanja;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prekoračenju ovlasti Vijeća u području mjera ograničavanja. Prema mišljenju tužitelja, obveza prijavljivanja nije mjera koja je nužna za provedbu Odluke 2014/145/ZVSP (³) te stoga ova odredba zadire u nadležnosti država članica za provođenje mjera ograničavanja. Usto, Vijeće nije bilo nadležno za samostalno kreiranje i definiranje povrede obveze prijavljivanja koja nije obuhvaćena mjerom ograničavanja, ni za usklađivanje sankcija koje se primjenjuju za tu povredu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi ovlasti, s obzirom na to da je obveza prijavljivanja nametnuta u strogom roku, zajedno s obvezom država članica da povredu navedene obveze sankcioniraju sustavom sankcija koji se osobito sastoji od oduzimanja, donesena u isključivom, ili barem odlučujućem, cilju postizanja svrhe koja je različita od onih navedenih.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti, zbog toga što obveza prijavljivanja nije bila nužna te su posljedice povrede obveze prijavljivanja stoga neproporcionalne u pogledu cilja koji se želi postići tom uredbom.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela pravne sigurnosti, zbog toga što članak 1. stavak 4. pobijane uredbe nije ni jasan ni precizan te njegova primjena nije predvidljiva.

- (¹) Uredba Vijeća (EU) 2022/1273 od 21. srpnja 2022. o izmjeni Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 194, str. 1).
- (²) Uredba Vijeća (EU) br. 269/2014 od 17. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2014., L 78, str. 6 i ispravak SL 2014., L 121, str. 60.).
- (³) Odluka Vijeća 2014/145/ZVSP od 17. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2014., L 78, str. 16).

Tužba podnesena 19. listopada 2022. – Lidl Stiftung/EUIPO – MHCS (Nijansa narančaste boje)

(Predmet T-652/22)

(2022/C 472/52)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Njemačka) (zastupnici: M. Kefferpütz i K. Wagner, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: MHCS (Épernay, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: žig Europske unije br. 747 949

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. kolovoza 2022. u predmetu R 118/2022-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje vlastitih troškova;
- naloži EUIPO-u snošenje tužiteljevih troškova;
- podredno, ako se predmetni sporni žig ne proglašni ništavim, vrati predmet žalbenom vijeću.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 i članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- nedopušteno tumačenje predmetnog spornog žiga upućivanjem na vanjske okolnosti;
- nezakonito neuzimanje u obzir opisa danog pri definiranju predmeta spornog žiga;
- pogrešna pretpostavka da grafički prikaz, kao takav, ispunjava zahtjev iz članka 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94;
- pogrešna pretpostavka da je EUIPO postavio legitimna očekivanja;